

**ПРИВАТНА УСТАНОВА
«УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ДИТИНСТВА»**

ЗАТВЕРДЖЕНО
вченою радою ПУ «УІД»
(протокол № 1 від 29 серпня 2024 року)

_____ Руслана НАЙДА

«30» серпня 2024 року

Введено в дію наказом директора
від 30 серпня 2024 року за № 43 о/д

**ПОЛОЖЕННЯ
ПРО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЮ
БУЛІНГА (ЦЬКУВАННЮ)
В ПРИВАТНІЙ УСТАНОВІ
«УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ ДИТИНСТВА»**

Київ 2024 р.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Це Положення регламентує організацію роботи щодо запобігання та протидії булінгу у ПУ «Український інститут дитинства» і розроблене у відповідності до: «Конституції України»; Закону України «Про освіту»; Закону України «Про вищу освіту»; Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»; Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню)»; Наказу МОНУ від 28.12.2019 №1646 «Деякі питання реагування на випадки булінгу (цькування) та застосування заходів виховного впливу в закладах освіти».

1.2. Основною метою щодо запобігання та протидії булінгу є психологічне, фізичне, економічне забезпечення та підвищення ефективності освітнього процесу ПУ «Український інститут дитинства», формування негативного ставлення до булінгу, захист психологічного здоров'я і соціального благополуччя всіх його учасників: здобувачів освіти, педагогічних і науково-педагогічних працівників, співробітників, батьків.

1.3. Головними завданнями щодо запобігання та протидії булінгу є:

- підвищення рівня обізнаності учасників освітнього процесу про булінг (цькування), його причини та наслідки, порядок реагування на випадки булінгу (цькування) тощо;

- навчання ефективним формам спілкування;

- корекція поведінкових деструкцій;

- навчання стратегіям конструктивного вирішення конфліктних ситуацій;

- розвиток адекватного рівня самооцінки;

- формування навичок саморегуляції, внутрішніх афективних процесів та емоційної адекватності у контактах здобувачів освіти із навколишнім світом;

- формування навичок саморегуляції поведінки; підвищення рівня самосвідомості здобувачів освіти, встановлення зв'язку із власним внутрішнім «я» та один із одним;

- підвищення рівня поінформованості, розуміння булінгу (цькування) як акту порушення прав людини, формування нетерпимого ставлення здобувачів освіти до будь-якого прояву насильницьких дій;

- розвиток емоційного інтелекту учасників освітнього процесу, зокрема: розуміння та сприйняття цінності прав та свобод людини, вміння відстоювати свої права та поважати права інших.

2. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

2.1. Терміни, використані у даному Положенні, вживаються в наступних значеннях:

2.1.1. Булінг (цькування) – діяння (дії або бездіяльність) учасників освітнього процесу, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насильстві, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному або фізичному здоров'ю потерпілого;

2.1.2. Сторони булінгу (цькування) – це безпосередні учасники випадку кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);

2.1.3. Конфлікт – це зіткнення протилежно спрямованих, несумісних одна з одною потреб, інтересів, соціальних установок, планів тощо у свідомості окремої особи, яке виникає в міжособистісних взаємодіях окремих осіб чи груп;

2.1.4. Кривдник (булер) – учасник освітнього процесу, який вчиняє булінг (цькування) щодо іншого учасника освітнього процесу;

2.1.5. Потерпілий (жертва булінгу) – учасник освітнього процесу, щодо якого було вчинено булінг (цькування);

2.1.6. Спостерігачі – свідки та (або) безпосередні очевидці випадку булінгу (цькування);

2.1.7. Наслідок булінгу (цькування) – фізична, психологічна, матеріальна шкода, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника та/або соціальна ізоляція потерпілого.

3. ФОРМИ ТА ОЗНАКИ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ)

3.1. Виходячи із практичних спостережень, можна визначити такі форми булінгу:

- фізичний булінг – умисні поштовхи, удари, стусани, побої, нанесення інших тілесних ушкоджень, різного виду знущання, образливі жести або дії, пошкодження особистих речей та інші дії з майном (крадіжка, грабіж, ховання особистих речей жертви), фізичні приниження та ін.;

- сексуальний булінг є підвидом фізичного та означає дії сексуального характеру. Його важко розпізнати, тому що жертва сексуального булінгу панічно боїться розповісти про це дорослим, замикається в собі, постійно плаче на самоті, категорично відмовляється надавати будь-яку інформацію, може вчиняти спроби суїциду;

- психологічний булінг – насильство, пов’язане з дією на психіку, що завдає психологічного травмування шляхом словесних образ або погроз, переслідування, залякування, якими навмисно заподіюється емоційна невпевненість жертви. До цієї форми можна віднести:

– вербальний булінг: образливе ім’я, з яким постійно звертаються до жертви, обзивання, поширення образливих чуток, словесне приниження, бойкот та ігнорування, залякування, використання агресивних жестів та інтонацій голосу для примушування жертви до здійснення певних дій, систематичні кепкування з будь-якого приводу;

– кібербулінг – новітній спосіб знущання з використанням електронних засобів комунікації, який включає приниження та цькування за допомогою мобільних телефонів, гаджетів, Інтернету.

3.2. Типовими ознаками булінгу (цькування) є:

- систематичність (повторюваність) діяння;
- наявність сторін – кривдник (булер), потерпілий (жертва булінгу), спостерігачі (за наявності);

- дії кривдника, наслідком яких є заподіяння жертві булінгу психічної та/або фізичної шкоди (словесні образи, погрози, у тому числі щодо третіх осіб, приниження переслідування, залякування, інші діяння, спрямовані на обмеження волевиявлення особи; будь-яка форма небажаної вербальної, невербальної чи фізичної поведінки сексуального характеру, зокрема принизливі погляди, жести, образливі рухи тіла, образи, жарти, поширення образливих чуток; будь-яка форма небажаної фізичної поведінки, зокрема ляпаси, штовхання, щипання, кусання, завдання ударів; інші правопорушення насильницького характеру).

3.3. Прояви, які можуть бути підставами для підозри в наявності випадку булінгу (цькування) учасника освітнього процесу в Інституті:

- замкнутість, тривожність, страх або, навпаки, демонстрація повної відсутності страху, ризикована, неврівноважена поведінка;

- агресивність, напади люті, схильність до аутоагресії (самоушкодження) насильства;

- депресивні стани; суїцидальні прояви;

- зниження когнітивних функцій та здатності до навчання;

- відлюдкуватість, уникнення спілкування, занижена самооцінка, наявність почуття провини;

- поява швидкої втомлюваності, демонстрація страху перед появою інших учасників освітнього процесу;

- депресивні стани, суїцидальні прояви;
- явні фізичні ушкодження та намагання приховати травми та обставини їх отримання, ознаки поганого самопочуття (нудота, головний біль, кволість тощо);
- наявність фото-, відео- та аудіоматеріалів фізичних або психологічних знущань, сексуального (інтимного) змісту;
- пошкодження чи зникнення особистих речей; вимагання особистих речей, їжі, грошей; жести, висловлювання, прізвиська, жарти, погрози, поширення чуток сексуального (інтимного) характеру або інших відомостей, які особа бажає зберегти в таємниці;
- ізоляція, виключення з групи, небажання інших учасників освітнього процесу спілкуватися.

4. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

4.1. Дане Положення поширюється на усіх осіб, які перебувають з Інститутом в трудових чи інших договірних відносинах (наймані працівники, особи, які працюють за договором цивільно-правового характеру, сторони за іншими договорами з Інститутом, учасники освітнього процесу тощо), та які можуть безпосередньо взаємодіяти з вразливими особами при виконанні своїх трудових обов'язків чи в рамках виконання інших договорів з Інститутом.

5. ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЮ)

5.1. Діяльність щодо запобігання та протидії булінгу (цькуванню) в закладі освіти має бути постійним системним процесом, спрямованим на:

- виявлення булінгу (цькування) та (або) потенційних ризиків його виникнення;
- визначення та реалізацію необхідних заходів, способів і методів вирішення ситуацій булінгу (цькування) та/або усунення потенційних ризиків його виникнення.

5.2. Запобігання булінгу передбачає роботу за такими напрямками:

- ознайомлення педагогічного та науково-педагогічного складу Інституту з особливостями прояву та ознаками булінгу у різних його формах;
- просвітницька робота Інституту серед молоді щодо попередження насильства з використанням основних форм роботи, а саме: психологічних консультацій, тренінгів, рольових ігор, міні-лекцій, круглих столів, бесід,

диспутів, кінолекторіїв, організації акцій, виступи провідних спеціалістів у системі профілактичної роботи щодо подолання різноманітних форм агресивної поведінки серед здобувачів освіти;

- формування правосвідомості і правової поведінки здобувачів освіти, відповідальності за своє життя, розвиток активності, самостійності, творчості, створення умов для самореалізації особистості;

- формування у педагогічного та науково-педагогічного складу Інституту та батьків навичок ідентифікації насильства як у своїй поведінці, так і в поведінці дітей з метою формування умінь виокремлювати існуючу проблему;

- створення в Інституті умов недопущення булінгу та відповідного середовища в освітній установі для профілактики та боротьби з негативними соціально-педагогічними наслідками цього явища.

5.3. Протидії булінгу передбачають роботу за такими напрямками:

- діагностика – соціальне і психологічне вивчення здобувачів освіти, педагогічного та науково-педагогічного складу Інституту, співробітників, груп і колективів, моніторинг соціальних процесів та психічного розвитку окремих здобувачів освіти, визначення причин, що ускладнюють особистісний розвиток, навчання та взаємини в колективі;

- корекція (психотерапія) – здійснення психолого-педагогічних заходів з метою усунення відхилень у психічному та особистісному розвитку і поведінці, подолання різних форм девіантної поведінки, психосоматичних станів у жертв боулінгу;

- реабілітація – надання психолого-педагогічної і соціальної допомоги здобувачам освіти, які перебувають у кризовій життєвій ситуації, з метою адаптації їх до умов навчання в Інституті та соціального середовища;

- профілактика – своєчасне попередження відхилень у психічному та особистісному розвитку, міжособистісних стосунках, запобігання конфліктним ситуаціям в освітньому процесі, попередження наркоманії, алкоголізму, суїцидів, расової і соціальної нетерпимості, аморального способу життя та ін..

5.4. Виховання здобувачів освіти здійснюють відповідно до принципів науковості, системності, наступності, природовідповідності та зв'язку з реальним життям.

6. ПОРЯДОК РЕАГУВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ІНСТИТУТУ НА ВИЯВЛЕНІ АБО ВСТАНОВЛЕНІ ФАКТИ БУЛІНГУ

4.1. Якщо педагогічний, науково-педагогічний або інший працівник Інституту став свідком булінгу, то він має повідомити директора Інституту незалежно від того, постраждалась йому жертва булінгу чи ні.

4.2. Після отримання звернення від постраждалого відповідна особа в письмовій формі інформує директора про випадок булінгу. Підставою для реагування на випадки булінгу (цькуванням) є заява або повідомлення будь-якої особи, яка стала стороною булінгу (цькування) або підозрює про його вчинення стосовно здобувача освіти та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, або про який отримали достовірну інформацію. Заява або повідомлення може бути спрямована директору Інституту або іншим суб'єктам реагування на випадки булінгу (цькування). Заява (повідомлення) приймається у письмовій формі, в тому числі із застосуванням засобів електронної комунікації. Для подання письмових скарг створено «Скриньку довіри» в Інституті проте, для електронного варіанту скарги лист може бути надісланий на електронну «Скриньку довіри».

4.3. Директор у разі отримання заяви або повідомлення про випадок булінгу (цькування) ініціює засідання комісії з розгляду випадку булінгу (цькування) (далі - комісія) не пізніше ніж упродовж трьох робочих днів з дня отримання заяви або повідомлення, здійснює контроль за виконанням рішень комісії.

4.4. До складу комісії можуть входити педагогічні та/або науково-педагогічні працівники, батьки постраждалого та булера, директор закладу та інші зацікавлені особи.

4.5. Якщо комісія визнала, що це був булінг, а не одноразовий конфлікт, то очільник закладу зобов'язаний повідомити уповноважені підрозділи органів Національної поліції України та Службу у справах дітей. У разі, якщо комісія не кваліфікує випадок як булінг, а постраждалий не згоден із цим, то він може одразу звертатися до органів Національної поліції України. Але за будь-якого рішення комісії директор закладу забезпечує психологічну підтримку всім учасникам випадку.

7. СКЛАД КОМІСІЇ З РОЗГЛЯДУ ВИПАДКІВ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ) ТА ПОРЯДОК ЇЇ РОБОТИ

7.1. Діяльність комісії здійснюється на принципах законності, дотримання прав і свобод людини, неупередженості, конфіденційності, з дотриманням вимог Законів України «Про інформацію», «Про захист персональних даних».

7.2. Комісія виконує обов'язки на постійній основі. Зміни у складі комісії затверджуються відповідним наказом директора.

7.3. Формою роботи комісії є засідання. Засідання скликаються за потребою – у разі надходження заяв (повідомлень) про випадки булінгу (цькування). Дату, час і місце проведення засідання визначає голова комісії.

Засідання є правомочним у разі участі в ньому не менше двох третин її складу. До складу комісії з розгляду випадків входять:

- голова комісії (директор або його заступник);
- заступник голови комісії;
- секретар комісії;
- члени комісії (не менше 5 осіб).

До роботи комісії залучаються учасники освітнього процесу. До участі в засіданні комісії за згодою залучаються батьки або інші законні представники здобувачів освіти сторін булінгу (цькування), а також можуть залучатися сторони булінгу (цькування). Комісія у разі розгляду випадку булінгу (цькування):

- з'ясовує причини та наслідки випадку булінгу (цькування);
- вживає заходів для усунення причин булінгу (цькування);
- приймає рішення щодо застосування засобів виховного впливу на кривдника (булера);
- вирішує питання забезпечення психологічної підтримки та можливості захисту потерпілої сторони (жертви) від подальших випадків булінгу (цькування).

- надає рекомендації для науково-педагогічних (педагогічних) працівників Інституту щодо доцільних методів здійснення освітнього процесу та інших заходів із здобувачами освіти, їхніми батьками або іншими законними представниками;

- надає рекомендації для батьків або інших законних представників здобувача освіти, який стала стороною булінгу (цькування).

7.4. Рішення з питань, що розглядаються на засіданні комісії, приймаються шляхом відкритого голосування більшістю голосів від затвердженого складу комісії. У разі рівного розподілу голосів голос голови комісії є вирішальним.

7.5. Строк розгляду комісією заяви або повідомлення про випадок булінгу (цькування) в Інституті та виконання нею своїх завдань не має перевищувати десяти робочих днів із дня отримання заяви або повідомлення директором.

7. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

7.1. Дане Положення затверджується рішенням вченої ради Інституту та вводиться в дію наказом директора з наступного дня після його затвердження.

7.2. Зміни та доповнення до даного Положення затверджуються наказом директора.

7.3. Контроль за виконанням вимог даного Положення несуть посадові особи Інституту у відповідності до їх функціональних обов'язків.

7.4. Дія Положення скасовується рішенням вченої ради.